

عنوان مقاله:

بررسی تطبیقی نمادهای طبیعی (شب، ستاره، پرنده) در اشعار غاده السمان و فروغ فرخزاد

محل انتشار:

کنگره بین المللی زبان و ادبیات (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

سیدبهاءالدین رضوانی - مدرس دانشگاه فرهنگیان بوشهر

ماندانا رضوانی - دبیر آموزش و پرورش خورموج

خلاصه مقاله:

طبیعت و نمادهای طبیعی از زمانهای کهن الهام بخش شعر شاعران بوده و به جرات می توان گفت کمتر شاعری یافت میشود که در اشعار خویش متأثر از طبیعت و نمادهای طبیعی نبوده باشد. از سوی دیگر هر شاعری به فراخور زمان و مکان و حالخویش، نمادهای طبیعی را در شعر خویش به کار می گیرد و از همین روست که می بینیم برخی از شاعران، بسان شاعران جاهلی همانند تماشاگری به توصیف محیط اطراف خویش بر مبنای آنچه مشاهده می نمودند می پرداختند و گروهی از شاعران این باورند که در پشت هر یک از مظاهر طبیعت، راز و رمزی نهفته و هر عنصر از طبیعت سمبولیست که در شعر خویش از آن بهره برده اند. در این مقاله سعی شده تا به بررسی تطبیقی برخی از عناصر طبیعی از قبیل شب، ستاره، و پرنده در اشعار دو شاعر نامی معاصر ایران و سوریه یعنی فروغ فرخزاد و غاده السمان پرداخته شود. پژوهش حاضر به بررسی نمادهای طبیعت بهکار رفته در اشعار این دو شاعر به روش توصیفی- تحلیلی پرداخته و آن چه از بررسی اشعار این دو شاعر حاصل شد این بود که غاده و فروغ در دیوان شعری خویش به جای توصیف محض از طبیعت، خود در کنار اجزاء طبیعت قرار می گیرند و حضوری یگانه با طبیعت دارند. اما برخلاف غاده که عناصر طبیعی موجود در شعرش نوید آینده ای روشن را می دهند، استفاده فروغ از نمادهای طبیعی در شعرش تا حدودی بیانگر نوعی یاس و ناامیدی در درون اوست .

کلمات کلیدی:

غاده السمان، فروغ فرخزاد، طبیعت، شب

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/581440>

